

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

**Nové Město na Moravě
červen 2005**

Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa,
Ty ses stal člověkem, abys nám daroval život v plnosti,
ve své církvi s námi zůstáváš až do konce světa.
Pak bude Tvé království dovršeno: nové nebe a nová země
plné lásky, spravedlnosti a pokoje.
V to doufáme, na to se spoléháme, za to Ti děkujeme.

Prosíme tě: Dej se poznat těm, kteří Tě hledají,
probud' ty, kteří v Tebe nevěří,
posiluj ve víře ty, kteří Tě vyznávají.
Dej, ať se jako tři mudrci od Východu
stále znovu vydáváme na cestu k Tobě.
Učiň nás staviteli nové civilizace lásky
a svědky naděje pro celý svět.

Naplň všechny svým Svatým Duchem,
dej, ať se silou své víry a lásky
postavíme do služeb Tvého království.
Dej své církvi novou sílu, aby pro Tebe
vydávala ve světě důvěryhodné svědectví.

Prosíme o to Tebe, našeho Pána a Boha,
který s Otcem a s Duchem Svatým
žiješ a kraluješ po všechny věky věků.
Amen.

Co se stalo s Jidášem?

Příběh zrádce Jidáše je všeobecně znám, když za 30 stříbrných pomohl vydat Ježíše soudu a na smrt. Svého činu pozdě litoval, ale již nezvrátil.

V zoufalství se pak oběsil. Dle lidové tradice na osice, která se od té doby chvěje. Ale to je jen konec nejasného životního příběhu.

Byl přece vybrán samotným Ježíšem mezi 12 vyvolených za apoštola. Vyvolen mezi desítkami učedníků, mezi stovkami a tisíci posluchačů. Jako apoštol pobýval a učil se po 3 roky v těsné blízkosti svého Mistra.

Ve dvojici byl vyslán na evangelizační cestu, kde zázračně uzdravoval nemocné a vymítal zlé duchy. Když se po Ježíšově tvrdé řeči mnoho učedníků od něj odvrátilo, zůstal společně s ostatními apoštoly s Ježíšem.

Když před Jeruzalémem mluvil Ježíš o své smrti, neutekl ani teď a v odhodlání šel s ostatními apoštoly na společnou smrt. Jak je tedy možné, že z nadšeného apoštola a přítele Ježíše se stal zrádcem?

Jakou pak máme jistotu my, když jsme s Ježíšem nechodili a zázraky nedělali? Nemůžeme zradit i my?

Dobroslav Novák

Víra Abraháмова

Pavel chápe Abraháma jako pravzor víry. On se naprosto spolehl na Boží povolání a to ho vyvedlo z otcovského domu a od příbuzných do země zaslíbení, kterou mu Pán chtěl ukázat. Praotcova víra nemá nic společného s lehkovážností nebo s vystěhovalectvím v dnešním smyslu.

V tomto případě člověk opouští důvěrně známe životní okolnosti a spoléhá pouze na to, co mu Bůh svěruje. Nevím, co mi Pán ukáže, přesto se vydám na cestu a opustím svůj majetek, vztahy i minulost, abych se mohl zcela zaměřit na budoucnost. První mniši rozlišovali trojí vyjití vyvolané vírou: opuštění minulosti (zanechávám za sebou minulé pocity, zkušenost vlastní a domova), opuštění majetku (zanechávám za sebou, co jsem získal a čeho jsem se dopracoval) a opuštění vnějšího světa (opouštím viditelnou skutečnost a spoléhám na to, co zatím vidět nemohu).

V Gn 15,6 se píše, že Abram Hospodinu uvěřil a ten ho za to uznal za spravedlivého. Tuto větu považoval svatý Pavel za důležitou. Pro něho je to právě víra, jež člověka ospravedlňuje, nikoli skutky Zákona.

Ve víře se člověk spoléhá na Pánovu milosrdnou lásku a v ní poznává svou skutečnou hodnotu. Když se Abrahám vypravil na cestu, ještě nevěděl, kam doputuje, a přesto se odvážil vyrazit vpřed. Víra i nám velí strhnout staré stany, aniž bychom věděli, kde složíme hlavu. Vždycky je riskantní vydat se takto na cestu, ovšem riziko k víře podstatně patří. Následujeme totiž zaslíbení, a nikoli absolutní jistotu. Kdo věří, spoléhá se na to, že Bůh naplní jeho touhy a že ho přivede do země, která se mu stane skutečnou vlastní. Nic z toho, co si vlastními silami opatříme, nám tuto domovinu nabídnout nedokáže. Konečným cílem víry je tedy hledat věčný domov (Žid 11,14-16). V téže důvěře a v očekávání lepší vlastní, totiž Božího království dokážeme, i my v každé chvíli opouštět staré známé životní okolnosti, pouštět se dosavadních jistot a vyrážet na cestu.

(Anselm Grün – Víra, naděje, láska)

Maria – ideál člověka

V našich chrámech, v našich domovech máme obrazy krásné ženy, pokusy o vystižení ženského ideálu, obrazy Panny Marie. Je zajímavé, jak se ten ženský ideál na mariánských obrazech v různých dobách mění. Jednou převažuje obraz modlící se ženy, jindy ženy trpící. Dolorosy, jindy korunované královny. Zřejmě si z její plnosti každá doba bere za vzor především to, co nejvíc potřebuje, čím žije.

Jaký je ten mariánský ideál ženy? Vidím jej ve zprávě evangelia svatého Matouše: „Maria se odebrala do Judských hor ke své příbuzné Alžbětě a zůstala tam asi tři měsíce“.

Tato zpráva stojí za uvážení. Maria se právě dověděla velikou zvěst pro sebe: bude maminkou, matkou Vykupitele. Ale přitom slyší o stárnoucí příbuzné Alžbětě, že je už v šestém měsíci. Co dělá Maria? Neřekne si – co je mi teď do všech tetiček, teď musím myslet na sebe.

Naopak, živě si představí, že první dítě pro ženu kolem padesátky není žádná maličkost. A hned se vydá za ní. Proč? Aby se nechala obdivovat, obsluhovat?

Ne. Aby mohla posloužit Alžbětě a být při ní v těžkých chvílích až do porodu. To je obraz Marie pro dnešní

dobu, obraz ženy sloužící. V Marii začala církev v lásce sloužit světu.

Každá doba má nejen jiný ideál ženství, ale i jiný ideál církve. – Zpravidla to, co té době nejvíc schází. Dnešní ideál církve je mariánský: nechce být církví triumfující, vládnoucí, ale církví, která chce sloužit všem. Tak se představila světu na posledním koncilu. Ohlížíme se někdy teskně do minulosti, kolik práv církve měla dříve a kolik jich dnes ztratila. Jedním si můžeme být jisti – nikdo nikdy nevezme církvi právo nejdůležitější – právo sloužit lidem a světu v lásce.

Snad i my konečně pochopíme, co nám říkal v evangeliu Pán Ježíš, když myl apoštolům nohy: „Dal jsem vám příklad. Umývejte také nohy svým bližním – služte jim.“ Snad to letos nově pochopíme - jak svléknout sváteční roucho, opásat se zástěrou všední služby, jak se vydat s Marií přes hory za bratry a sestrami Alžbětami, kteří nás potřebují.

Bůh svlékl svou božskou nádheru, aby nám ve svém Synu umýval nohy, sloužil. Maria to pochopila. Kéž i my pochopíme, když budeme hledět na její příklad. Pojdme se tomu učit.

*P. Ladislav Simajchl
Maria a dnešní životní styl*

Ministrantský den

V sobotu 14. května se v Olomouci v prostorách kněžského semináře konalo setkání ministrantů brněnské diecéze. Nechyběla zde ani skupina účastníků z Nového Města na Moravě.

Program byl zahájen registrací v 8:45 hodin. Všichni byli rozděleni do čtyř věkových kategorií a poté ještě do men-

ších skupinek, z nichž každé byl přidělen jeden český patron. Mladší skupiny se odebraly na pokoj, kde se vzájemně seznámily. Nejstarší skupinka měla mezitím přednášku o duchovní hudbě doprovázenou hudebními klipy. Tato hudba by se však posluchačům mohla jevit jako nepřilíš duchovní. ☺

Následovala mše sv. v chrámu Panny

Marie Sněžné, kterou sloužil brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Další program byl sestaven ze soutěží a her skupinek. Soutěžilo se ve vědomostech o svatých, kteří jim byli přiděleni. Součástí byl mimo jiné IQ test, vyndávání ježka z klece či názorná připomínka bitvy proti Švédům, kteří v 17. století útočili na Moravu.

Nejstarší skupina se zatím zúčastnila přednášky členů Jednoty operativního zásahu Městské policie z Brna, jež pojednávala především o dějinách rytíř-

ství. Pak měla možnost vystoupit na vrchol chrámu svatého Mořice, odkud je skvělý výhled na celou Olomouc.

Po vyhlášení výsledků soutěží nás čekala cesta domů, kterou jsme si zpříjemnili zastávkou na Svatém Kopečku u Olomouce a jeho prohlídkou.

Vrátili jsme se spokojeni a plni kladných dojmů. Počasí nám celou dobu přálo a organizace akce byla skvělá. Myslím, že nikdo z nás nelitoval své účasti na tomto pěkném výletu a zajímavém programu. -lo-

Organizace času

Jednoho dne odborník na hospodaření s časem hovořil před skupinou obchodních studentů, a aby vypíchl svou myšlenku, použil ilustrativní příklad, na který oni studenti nikdy nezapomenou. Když tak stál před skupinou těch výjimečných lamačů rekordů, řekl: „**OK, je čas na kvíz,**“ a vytáhl pětilitrovou zavařovací sklenici se širokým hrdlem a postavil ji před ně na stůl.

Pak vyhrabal asi tucet kamenů a pečlivě je vyskládal jeden po druhém do sklenice. Když byla sklenice plná až po hrdlo a žádný další kámen se do ní již nevešel, zeptal se: „**Je ta sklenice plná?**“ ... a každý v třídě zvolal: „**Ano.**“

Expert na hospodaření s časem opáčil: „**Skutečně?**“ a sáhl pod stůl a vytáhl sáček šterku, který nasypal na sklenici a pořádně s ní zatřepal. Šterk se propadl do mezer mezi kameny. Zeptal se znova: „**Je ta sklenice plná?**“

Tentokrát třída pochopila a jeden řekl: „**Pravděpodobně ne.**“ „**Správně!**“ odpověděl a zpoza stolu vzal sáček s pískem a vměstnal ho všude do mezer mezi kameny a šterkem. Opět se zeptal: „**Je ta sklenice plná?**“ „**Ne!**“

zařvala třída. „**Správně,**“ odpověděl a vytáhl džbánec vody a naplnil sklenici až pod okraj. Pak se podíval na třídu a zeptal se: „**Co je pointou této ilustrace?**“ Jeden snaživec zvedl ruku a povídá: „**Pointou je, že bez ohledu na to, jak plný je váš program, když se snažíte skutečně pořádně, vždycky se tam ještě vejdou nějaké věci!**“

„**Ne,**“ řekl přednášející, „**to není pointa. Pravda, kterou nás ilustrace učí, je ta, že pokud tam nedáme ty velké kameny napřed, tak už je tam nedostaneme nikdy.** Co jsou ty velké kameny vašeho života? Čas, který trávíte se svými milovanými, vaše sny, smysluplné aktivity, učení či vedení druhých. Pamatujte, abyste dali dovnitř nejprve tyto důležité kameny, jinak je tam už nedáte nikdy.“

Tedy dnes večer nebo ráno, když budete přemýšlet o tomto krátkém příběhu, zeptejte se sami sebe: Co je těmi „velkými kameny“ v mém životě? A pak je dejte do své sklenice jako první.

V neděli 12. června zahraje známá křesťanská skupina Učedníci. Koncert si můžete poslechnout od 15:00 v kostele sv. Petra a a Pavla v Horní Bobrově.

Nová biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Co lidé zpívali Ježíšovi, když vjížděl do Jeruzaléma?
2. Kdo se po stvoření světa vznášel nad vodami?
3. Koho Abraham obětoval Bohu místo svého syna Izáka?
4. Kam Josefa hodili jeho bratři?
5. Rodiče Panny Marie byli: (2b)
6. Která zvířata Noe nevezal s sebou na archu?
7. Kdo přinesl do Betléma zlato, kadidlo a myrhu? (1b)
8. Kdo měl sílu ve vlasech?
9. Jak se jmenoval archanděl, který byl poslán k panně jménem Marie?
10. Do čeho položila Maria svého prvorozeného syna po jeho narození?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. Kdo řekl: „Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili.“?
2. Vyjmenujte 10 egyptských ran. (za každou správnou odpověď bod)
3. Jak se jmenovalo město, ve kterém lidé chtěli mít vysokou věž?
4. Jaké chleby měla Sára připravit pro tři muže, kteří navštívili Abraháma?
5. Kdo pomazal Davida za krále Izraele?
6. V jaké podobě se na hoře zjevil Hospodin proroku Eliášovi?
7. Který evangelista popisuje svatbu v Káně Galilejské?
8. Pod jakou nadvládou byla Palestina

v době Ježíšova narození a života?

9. Která kniha chválí lidskou moudrost?
10. Jak se jmenuje apokalyptická kniha SZ?

Odpovědi na položené otázky najdete v Bibli (český ekumenický překlad). Každá odpověď má hodnotu jednoho bodu, pokud není v závorce uvedeno jinak. Body se sčítají a na závěr soutěže výherce získá zajímavou cenu.

Správné odpovědi s pořadím jednotlivých účastníků budou vyvěšeny s měsíčním zpožděním v kostele na nástěnce pod věží.

Svoje odpovědi odevzdejte na podepsaném papíře do krabičky v kostele nejpozději do 15. června.

Diecézní pouť rodin a farností

Po loňské diecézní pouti rodin, jíž se účastnilo několik tisíc poutníků, se bude v rámci letos prožívaného Roku farností, který pro brněnskou diecézi na rok 2005 vyhlásil biskup Vojtěch Cikrle, se bude v sobotu 3. září konat ve Žďáru nad Sázavou Diecézní pouť rodin a farností.

Během dne vystoupí: Petr Skoumal, multifolková kapela Bezeřšeho, folková skupina Svítání a další. Modereje: Eman Míšek z Radia Proglas. Po celou dobu programu je prohlídka muzeí v areálu zámku zdarma.

Mistrovství České republiky ve znalostech Bible

V letošním roce proběhne již 4. ročník Mistrovství ČR ve znalostech Bible. Bude se konat 17. září v Jednacím sále Senátu Poslanecké sněmovny ČR. Organizátoři předpokládají, že se jej zúčastní soutěžící 11 denominací.

Mistrovství umožní poměřit si znalosti Starého i Nového zákona, ale především chce obrátit pozornost obyvatel naší vlasti ke Knize knih.

O historii soutěže a propozicích je možné dozvědět se na www.icej.cz.

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

Výlet mládeže naší farnosti na jižní Moravu

V sobotu 7. 5. ministranti spolu s mládeží z farností Nové Město a Bobrová vyrazili s panem farářem na zájezd na Mohyly míru a do Hustopečí.

První naší společnou zastávkou byl kousek francouzského území. Zde je mapa slavkovské bitvy s popisem okolních bodů a průběhu bitvy. Odtud vedl francouzský císař Napoleon svoji vítěznou bitvu, která rozhodovala o osudu Evropy. Poté jsme pokračovali do Slavkova, kde jsme se během prohlídky místního zámku podrobněji seznámili s historií zdejšího kraje a také jsme navštívili místnost, ve které byla podepsána mírová dohoda mezi Rakouskem a Francií. Prohlédli jsme si také kostel, ve kterém náš pan farář tři roky kaplanoval. Opustili jsme Slavkov a zamířili na jeden z hlavních cílů naší cesty - Mohyly Míru. Zde nás již očekával průvodce a velice podrobně nám ukázal všechny zajímavé body tohoto objektu. Mohli jsme si vyzkoušet známou raritu tohoto památníku, a to když v jednom rohu něco pošeptáte, tak vám v protějším rohu velice dobře rozumí a je to slyšet, jako by někdo mluvil za vašimi zády a ne několik metrů od vás šeptal. Potom jsme si prohlédli zdejší muzeum, kde byly vystaveny zbraně, kterými se bitva vedla, oblečení vojáků všech zúčastněných stran a celkový obraz o všech Napoleonových bitvách jsme si udělali z videa. U makety krajiny jsme dostali velice podrobný popis průběhu bitvy a nestačili jsme se divit, jak geni-

álně byla tato bitva od Napoleona vymyšlena a provedena. Po pár pohledech do okolí, na kterém proběhla bitva jsme se vydali na poslední bod našeho dne. Čekalo nás překvapení v podobě velice krásného a moderního kostela v Hustopečích. Troufnu si říct, že kdo neviděl, tak neuvěří. Zvenku malý kostel, který uvnitř překvapil svojí velikostí, dvě sakristie, jedna kaple, dva společenské sály, z nichž v jednom se pořádají zábavy a kulturní využití farnosti, atd. Slovy se to popsat nedá, prostě nádhera.

Po skončení prohlídky a po rozloučení se s místním děkanem, který nám velice poutavým vyprávěním přiblížil historii farnosti a kostela nás už čekala pouze ta smutnější část dne a to návrat domů.

A co dodat závěrem. Asi jen to, že je třeba poděkovat našemu panu faráři, že nás pozval do míst svého rodiště a zážitky z tohoto dne v nás zůstanou určitě na dlouhou dobu.

Jen je škoda, že mládež naší farnosti neustále volá po tom, aby se v naší farnosti začalo něco dít a aby to tu trošku žilo, ale když se jim naskytne příležitost a mají možnost někam vyrazit a podpořit předem přichystanou akci, která fakt stála za to, tak se najednou všichni vymlouvají, že nemohou nebo že se jim nechce. Škoda, že nikdo nechce zprávy na nástěnce a nepodpoří konané akce. Pak ať ale nikdo nenadává, že se zde nic neděje.

Václav Šustr